

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 20 (1117) • J • ROK LIX • 15 V 2016 • TORUŃ

w numerze:

Miłosierna 14

Islam w Europie – perspektywa chrześcijańska

Oddać Mu tron w swym sercu – uroczystość
intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Naród ginie, gdy znieprawa
swojego ducha, naród
rośnie, gdy jego duch coraz
bardziej się oczyszcza.
Wówczas żadne siły nie
zdołają go zniszczyć.

Bp Andrzej Suski

Światła strumień

Dziś, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, śpiewamy przepiękną sekwencję: „Przybądź, Duchu Święty, spuść z niebiosów wzięty światła Twego strumień”. Przywołujemy, aby przyszedł Ten, który jest światłością sumień, aby był ochłodą w pracy, w skwarze żywą wodą, a w płaczu utuleniem. Wołamy, by najmiłszy z Gości obmył to, co nieświęte, uleczył serca ranę, rozgrzewał serca twarde i prowadził zabłąkane. Prosimy, by poddał nas swej potędze oraz udzielił siedmiorakich darów, takich jak: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność, bojaźń Boża. O tym, by modlić się do Ducha Świętego i słuchać Jego natchnień, przypominała m.in. bł. Maria Karłowska.

Duch Święty działa w Kościele. Za Jego natchnieniem istnieją w naszej diecezji ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty. Dlatego w tym numerze informujemy o intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w parafii pw. św. Jakuba w Toruniu, tam bowiem działa Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, a także o blogu „Miłosierna 14” czy różnorodnych wydarzeniach odbywających się w parafiach. Wymienione dzieła są wyrazem otwarcia na powiew Ducha. O to prosi papież Franciszek: „Niech Pan da nam łaskę serca otwartego na głos Ducha, aby móc przyjąć nowości Ducha Świętego”. **Beata Pieczykura**

Bożena Szajner/Niedziela

DUCH ŚWIĘTY – DAR BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Spoglądamy z wdzięcznością na Twój, Panie Jezu, odkupieńczy krzyż, spoglądamy na płonący paschał – znak nadziei, śpiewamy radosne Alleluja i zastanawiamy się, czy nasze serca są w stanie pojąć te wielkie tajemnice. Czy potrafimy odpowiedzieć na nie?

Apostołowie po bolesnych doświadczeniach Twojej, Jezu, zbawczej męki i śmierci na krzyżu ukryli się w Wieczerniku z obawy przed Żydami. Potem nie dowierzali, że zmartwychwstałeś. Byli pełni lęku i bojaźni. Oni, którzy mieli kontynuować rozpoczętą przez Ciebie misję prowadzenia ludzi do

Ojca, zagubili się całkowicie, czuli zawód, pustkę, życiową przegraną. Kiedy wszedłeś mimo zamkniętych drzwi i pozdrowiłeś ich: „Pokój wam!”, „zatrwożonym i wylękłym zdawało się, że widzą ducha”. Ale gdy pokazałeś im swoje przebite

dokończenie na str. V

SKĄPE

Pod opieką św. Floriana

W kaplicy pw. św. Franciszka z Asyżu i Towarzyszy w Skąpem (parafia Chełmża) modlono się w intencji strażaków z okazji przypadającego 4 maja wspomnienia liturgicznego św. Floriana, męczennika, patrona strażaków. Z tej okazji 3 maja Mszę św. z udziałem druhów Ochotniczej Straży Pożarnej w Skąpem celebrował ks. kan. Krzysztof Badowski, proboszcz chełmżyński, który jest członkiem strażackiej jednostki. Do kaplicy wprowadzony został poczet sztandarowy.

OSP Skąpe z prezesem Henrykiem Śmiałkiem od wielu lat uczestniczy w wielu akcjach ratowniczych, a także aktywnie włącza się w życie parafii, biorąc udział w uroczystościach patriotyczno-religijnych, takich jak: Boże Ciało, Marsz Pamięci Kapitana Mieczysława Szczepańskiego czy rocznice katastrofy w Smoleńsku. Kilka dni przed swoim patronalnym świętem ochotnicy ze Skąpego wezwani zostali do pożaru w konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży, by wspomóc zawodowe jed-

Wojciech Wichnowski

Ochotnicza Straż Pożarna uczestniczy w wielu akcjach ratowniczych, a także aktywnie włącza się w życie parafii

nostki. Na szczęście były to tylko ćwiczenia, m.in. na kościelnej wieży. – Modlimy się dziś o bezpieczeństwo, szczęśliwy powrót z akcji ratowniczych, by tych powrotów było tyle, ile wyjazdów. Dziękujemy strażakom za ich stałą gotowość do akcji, co potwierdziły ostatnie ćwiczenia. Dziękujemy za gotowość

do gaszenia pożarów i ratowania ludzkiego życia. Zawieramy strażaków i ich rodziny opiece Matki Bożej, a Duch Święty niech kieruje w trudnych chwilach – powiedział w homilii ks. kan. Badowski. Po Mszy św. spotkano się na słodkim poczęstunku w strażackiej remizie.

(w-w)

ZAPRASZAMY

Gościnność. Dla kogo?

19 maja o godz. 9.10 w Centrum Dialogu (pl. bł. Stefana W. Frelichowskiego 1) w Toruniu rozpocznie się konferencja z cyklu „Czytając Biblię” tym razem na temat „Gościnność. Dla kogo? Perspektywa biblijna”.

Szczegółowy plan wydarzenia znajduje się na stronie: www.czytajacbiblie.pl.

Wieczornica

19 maja o godz. 16.45 w Centrum Dialogu (pl. bł. Stefana W. Frelichowskiego 1) w Toruniu odbędzie się wieczornica pt. „Spotkanie ze świadkiem Miłosierdzia – Sł. Boży bp Adolf Piotr Szelażek”.

10. Rajd Rowerowy

21 maja odbędzie się 10. Rajd Rowerowy Śladami ks. Stefana W. Frelichowskiego. O godz. 7.30 zbiórka na parking WSD w Toruniu; godz. 8 – Msza św., a po niej przejazd rowerami trasą: Chełmża, Olek, Barbarka, gdzie nastąpi zakończenie rajdu. Zapisy: Oddział Miejski PTTK w Toruniu, ul. Piekary 41.

TORUŃ

Dzień Wolnej Sztuki

Muzeum Diecezjalne w Toruniu wzięło udział w 6. edycji ogólnopolskiej akcji Dzień Wolnej Sztuki. 23 kwietnia od godz. 12 przez jedną godzinę skupiliśmy naszą uwagę na pięciu wybranych dziełach. Przy każdym z nich stał wolontariusz, który zachęcał zwiedzających do wolniejszego, świadomego i wnikliwego odbioru. Na zakończenie odbyła się bardzo inspirująca dyskusja. Zwiedzający opowiedzieli o swoich wrażeniach ze „zwolnionego” odbioru dzieł

sztuki, a także rozważaniach na temat sacrum, współczesnej sztuki sakralnej czy pracy konserwatorów. Wnętrze Muzeum Diecezjalnego wypełniło się nie tylko żywymi dyskusjami, lecz także zapachem kawy serwowanej przez włoską restaurację. Dziękujemy wszystkim za przybycie. Mamy nadzieję, że każdy ze zwiedzających mile spędził u nas czas i pozwolił sobie na małą przerwę od codziennego zabiegania.

Joanna Ciechanowska

Piotr Ciechanowski

Pracownicy Muzeum Diecezjalnego z wolontariuszami akcji

Ks. Paweł Borowski

Prawe sumienie należy kształtować na każdym odcinku życia

TORUŃ

Ludzie sumienia na wagę złota

W Toruniu na Rynku Starego Miasta 3 maja zgromadzili się mieszkańcy Torunia oraz przedstawiciele władz parlamentarnych i samorządowych, by świętować 225. rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja. Mszy św. przewodniczył bp Andrzej Suski, który w homilii zauważył m.in., że „odbudowa państwa to remont domu, w którym trzeba mieszkać”. Naprawa tego domu wymaga rezygnacji z przywilejów. Niestety ci, którzy nie chcieli z tych przywilejów zrezygnować, rozwiali nadzieje, jakie niosła konstytucja, unicestwili plan odbudowy ojczyzny i zniszczyli naród. Kaznodzieja podkreślił, że prawdziwa odnowa człowieka i społeczeństwa dokonuje się zawsze za sprawą odnowy sumień. – Odzyskanej wolności nie rozwinie się ani się nie obroni, jeśli na każdym odcinku życia nie staną ludzie prawego sumienia, zdolni oprzeć się nie tylko różnym zmiennym wpływom i naciskom zewnętrznym, lecz także temu wszystkiemu,

co niszczy wolność człowieka od wewnątrz. Dlatego, jak uczył nas św. Jan Paweł II, Polska woła dziś nade wszystko o ludzi sumienia. Ksiądz Biskup mówił, że naród ginie, gdy znieprawia swojego ducha, i rośnie, gdy jego duch coraz bardziej się oczyszcza. – Konstytucja 3 maja pokazuje, że są w naszym narodzie potężne moce, jest wola odnowy, że potrafimy podnosić się z upadków, że możemy wznosić się ponad różnice polityczne, gdy chodzi o dobro ojczyzny. Stać nas na to, by własny dom ojczyzniany porządkować własnymi rękoma – podkreślał.

Po Mszy św. odbyła się uroczystość wojskowa z udziałem husarii, a także koncert orkiestry dętej z Koronowa. Wieczorem w katedrze toruńskiej odbył się spektakl laserowy zorganizowany przez Akcję Katolicką pt. „Chrześcijańskie dzieje Polski”. Przedstawiał on najważniejsze wydarzenia i postaci z historii Polski.

Ks. Paweł Borowski

TORUŃ

Misterium miłosierdzia

W kościele pw. św. Józefa w Toruniu 24 kwietnia odbył się koncert poświęcony Bożemu Miłosierdziu. Wykonały go: chór parafialny „Perpetuo Soccorso”, schola dziecięca „Promyki Maryi” oraz grupa instrumentalna prowadzona przez Grażynę Kubiak i Iwonę Kłaman.

Idea koncertu powstała w związku z ogłoszonym przez papieża Franciszka Rokiem Miłosierdzia. Jego celem było uczcie-

mi były siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia: s. Maria Faustyna i s. Benedetta. Misterium rozpoczęło się wykonaniem hymnu Światowych Dni Młodzieży „Błogosławieni miłosierni”. Kolejne pieśni przeplatane były tekstami z „Dzienniczka” św. Siostry Faustyny Kowalskiej, które czytały Anna Szulc oraz s. Maria Faustyna. Na koniec, podczas wspólnego śpiewu hymnu „Błogosławieni miłosierni”, wszyscy mieli możli-

Archiwum parafii

S. Maria Faustyna czyta fragment „Dzienniczka” św. Siostry Faustyny Kowalskiej

nie w diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy Bożej miłości, najpełniej wyrażającej się w Jego miłosierdziu.

Gości i parafian przywitała dyrygent chóru i scholi s. Nikodema CSSJ. Szczególnymi gość-

wość uczczenia relikwii św. Siostry Faustyny. Podsumowując koncert, proboszcz o. dr Wojciech Zagrodzki CSsR podkreślił, że misterium wpisuje się w uwielbienie Boga za Jego wielki dar w Roku Miłosierdzia.

Teresa i Bogdan Gajtkowscy

KRÓTKO

Droga Krzyżowa dla Juty

1 maja w sanktuarium bł. Juty w Bielczynach (parafia Chełmża) umieszczone zostały nowe stacje drogi krzyżowej. Eucharystię celebrował ks. Dawid Gapiń-

ski, który poświęcił stacje drogi krzyżowej. Podczas Mszy św. modlono się za ofiarodawców, którzy przyczynili się do ubogacenia wystroju kaplicy patronki dzieł miłosierdzia bł. Juty. **(w-w)**

Ks. dr Janusz Chyła i Karolina Olszewska

Na toruńskim Wydziale Teologicznym postanowiono połączyć „Fantastyczną Czwórkę” z „Parszywą 12”. W ten sposób, dzięki codziennie dodawanym kolejnym scenom, powstaje wyjątkowy scenariusz. Wyjątkowy, bo to scenariusz na dobre życie. W obsadzie może wystąpić każdy – jeśli tylko się odważy

MIŁOSIERNIA 14

JOANNA KRUCZYŃSKA

Miłosierna 14” to blog, który powstał z inicjatywy – jak sami o sobie mówią – Bożych szaleńców. To ks. dr Janusz Chyła – kapłan pracujący na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, znany jako autor komentarzy Słowa Bożego na Twitterze, wydanych później w książce „Ewangelia na Twitterze” oraz Karolina Olszewska – doktorantka WT UMK w Toruniu.

Areopag wirtualny

Jak wspomina ks. dr Chyła, któregoś dnia, w jednym z pokoiów budynku Wydziału Teologicznego, zrodził się pomysł, by zaistnieć w świecie wirtualnym w postaci bloga. Papież Franciszek, ogłaszając Rok Miłosierdzia, niejako podsunął tematykę bloga i w ten sposób zaczęto rozważać uczynki miłosierdzia – przez jeden miesiąc, codziennie o godz. 15 publikowane jest nowe rozważanie. Kapłan podkreśla również, że rozważania na blogu nie są substytutem żywego Słowa czy spotkania z Jezusem Eucharystycznym. – Papież Benedykt XVI naucza, że Kościół winien

być obecny również w Internecie, bo tam, gdzie nie ma miejsca dla Chrystusa, nie ma go również dla człowieka. I tak jak św. Paweł stanął na Areopagu, dzisiaj my musimy stawać na tym areopagu cyfrowym, by docierać tam z orędziem ewangelicznym – mówi ks. dr Chyła.

Dzielią się sobą

Autorzy wpisów na „Miłosiernej 14” to kapłani, klerycy seminariów duchownych z Torunia, Pelplina i Włocławka oraz osoby świeckie – w tym z Wydziału Teologicznego UMK w Toruniu. Razem 30 osób. Taka mieszanka daje różne spojrzenia i ujęcia tematu. Karolina Olszewska podkreśla, że początkowo autorzy trochę bali się pisać. Jednak z tekstu na tekst widać, jak się rozsmakowują w pisaniu i otwierają, dzieląc się osobistymi historiami, a często zmagają się sami z sobą.

Zadania domowe

Karolina Olszewska tłumaczy, że zastanawiając się nad tym, w jakiej konwencji mają być pisane teksty, uznała, że należy je przenieść w świat superbahat-

rów. Inspiracją stał się film „Fantastyczna Czwórka”. Ks. dr Chyła dodaje co prawda, że słysząc propozycję „Miłosiernej 14”, pierwszym skojarzeniem była „Parszywa 12”, niemniej za najważniejsze uznał, by zaintrygować i zacześć. Zamysłem jest, by niezależnie od pierwszych skojarzeń, czytelnik odnalazł w blogu informacje na temat tej prawdziwej supermocy, którą każdy dostał od Stwórcy. Co istotne, teksty pisane są prostym językiem, a na zakończenie każdego jest propozycja specjalnego treningu. Te swoiste zadania domowe są proste i trudne jednocześnie, np. „Przygotuj swojej rodzinie śniadanie”, „Pomyśl o tym, czy ludzie, z którymi się spotykasz, nie są «głodni», autentyzmu Twojego chrześcijaństwa”, „Patrz ludziom w oczy, kiedy z Tobą rozmawiają, uważnie posłuchaj kogoś, kto tego potrzebuje”, „Okaż miłosierdzie sobie”, „Spróbuj poświęcić chwilę na to, by wczuć się w bliską Ci osobę, członka rodziny, przyjaciela, współpracownika”, „Spróbujmy patrzeć na drugiego człowieka w sposób zakrywający jego wady, nawet te rzucające się w oczy. Nie po to, by ich nie widzieć, ale po to, by w końcu bez lęku sam zechciał

je nam pokazać i może poprosić o pomoc w ich przezwyciężaniu. Spróbujmy patrzeć z miłością, która zakrywa nieznosną nagość w taki sposób, że ostatecznie umożliwia ofiarowanie tej nagości w darze”.

Dlaczego warto czytać?

Karolina Olszewska uważa, że w tych tekstach można się przejrzeć jak w zwierciadle i zobaczyć siebie – takiego, którego chciałoby się zobaczyć, albo takiego, jakiego nie chciałoby się, ale jakim się jest. I to mobilizuje do zmiany. – Nie zastępujemy sakramentów i wspólnoty, ale pokazujemy, że wszyscy jesteśmy ludźmi z zaletami i wadami – podkreśla Olszewska. A we wstępie do bloga pisze: „Czy marzyłeś kiedyś, by być jednym z superbohaterów i uratować świat przed niebezpieczeństwem? Teraz masz szansę. Dołącz do „Miłosiernej 14”. Daj się zarazić miłosierdziem!”.

Blog „Miłosiernej 14” znajduje się na portalu Stacja7.pl. By go znaleźć, wystarczy w wyszukiwarce internetowej wpisać hasło: „Miłosiernej 14” ■

DUCH ŚWIĘTY – DAR BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

dokończenie ze str. I

ręce, nogi i bok, „z radości jeszcze nie wierzyli i byli pełni zdumienia” (por. Łk 24, 36-41).

Dar

Ale Ty, Chryste, jesteś miłosierny, nie zostawiłeś ich w takim stanie. Bł. Matka Maria Karłowska napisała w rekolekcjach dla swych wychowanków: „Wielkie jest nad niebiosami Miłosierdzie Twoje, Panie! Litościwy i miłosierny jest Pan, cierpliwy i wielce miłosierny”. Rozumiesz ludzką słabość, ludzkie obawy. W tymże Wierczniku obiecałeś, Panie, swoim Apostołom: „Przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi. On będzie świadczył o Mnie” (por. J 15, 26). „On was wszystkiego nauczy” (por. J 14, 26). Czekali więc na tego Ducha Prawdy, by rozjaśnił ich umysły, rozgrzał pełne jeszcze niepewności serca i pomógł zrozumieć wszystko. Czekali na Jego przyjście wraz z Maryją, Twoją Matką.

I stało się. Po modlitwie w Wierczniku zmartwychwstały Jezus zesłał na Apostołów i Najświętszą Maryję Pannę upragnionego Ducha Świętego. W tym momencie wszystko się odmieniło. Apostołowie otrzymali duchową moc, i odwagę do pokonania trudności i lęku. Duch Święty oświecił ich umysły, dał im zrozumienie tajemnic wiary i sensu Chrystusowego dzieła odkupienia. Uzyskali przekonanie do głoszenia światu prawdy Bożej. Być może w pamięci uczniów odżyło nauczanie proroka Izajasza: „Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11, 1-2). Teraz działanie tego Ducha odczuli na sobie.

Pozostaje z nami

Duch Święty jest największym darem Pana Boga dla człowieka. W Roku Miłosierdzia rozważamy pochylenie się Bożego Miłosierdzia w dziejach ludzkości i poszczególnego człowieka. Dziękując za jubileusz chrzcielny naszej ojczyzny, dziękujemy równocześnie za to nachylenie się Jezusa miłosiernego nad ludzką drobiną w momencie chrztu – właśnie z darem Ducha Świętego, który nie tylko oczyszcza, lecz także umacnia człowieka na drogi życia, trwanie w wierze świętej, zawierzenie Panu Bogu, świadczenie o Nim. Potrzeba tylko później z pełną świadomością otworzyć się na tego Boskiego gościa duszy, prawdziwie pragnąć Jego siedmiu darów. Ale zdarza się, że Duch Święty jest przez nas zapomniany, ignorowany. Nie żyjemy świadomością, że jest On w nas obecny. Gdy jednak uznamy Jego obecność, pozwolimy Mu działać, wsłuchamy się w Jego głos i będziemy współpracować z Jego natchnieniami, dokona On w nas tych dzieł, jakie obserwowaliśmy w Apostołach po zesłaniu Ducha Świętego. Ujrzelśmy ich zdolnych, aby spełnili polecenie Pana: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem” (Mt 28, 19-20). Poszli przynagleni miłością Ducha mądrości i męstwa, Ducha rady i umiejętności i świadczyli o Chrystusie. Aż do oddania za Niego życia.

Dział w nas

Dziś także głoszenie Chrystusa, dawanie świadectwa o Nim – to obowiązek każdego ochrzczo-

nego, a odwagi, umiejętności, mądrości, męstwa udzieli nam właśnie Duch Święty. Bł. Matka Maria Karłowska przypomina, że „Duch Święty dlatego zstąpił na Apostołów w postaci języków ognistych, by okazać, że i my mamy płonąć, ale nie tylko jeden raz: On chce w każdej chwili udzielać się człowiekowi, byle był tego godny”. Błogosławio-

„bez Twojego (Ducha Świętego) tchnienia cóż jest wśród stworzenia? Jeno cierń i nędza”. Św. Jan Paweł II poucza, że „tylko bowiem Duch Święty «przekonywa o grzechu», o złu, w tym celu, ażeby odbudowywać dobro w człowieku i w ludzkim świecie: ażeby «odnawiać oblicze ziemi». On dokonuje dzieła oczyszczenia z wszystkiego, co człowieka

„Zesłanie Ducha Świętego”. Feliks Gerc, ŚDS, Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych, Toruń

na mówi dalej: „Módlcie się do Ducha Świętego, bo bez Niego jesteśmy ślepi jak nietoperze! (...) Duch Święty pragnie nad sercem ludzkim panować. Chce tam obracać swój tron, stamtąd szerzyć swoje królestwo i sprawować cudowne swe rządy. (...) Nie można rozpocząć niczego dobrego, do czego by nas Duch Święty nie natchnął. Trzeba więc polegać na Jego natchnieniach i na danych nam przestrobach”.

Przyjdź, Duchu Boży

Trzeba wciąż błagać: „Przyjdź, Duchu Boży, spocząć w duszy mojej z Twymi siedmiu darami, aby ją oczyścić, usprawiedliwić, uświęcić!”, bo jak podaje sekwencja z Zesłania Ducha Świętego,

«szpeci», «z tego, co jest trudne»; On leczy najgłębsze nawet rany ludzkiej egzystencji. On zamienia wewnętrzny nieurodzaj dusz w urodzajne pola łaski i świętości. To, «co jest oporne – nakłania», to, co jest «oziębłe – rozgrzewa», to, co «złąkane – sprowadza» na drogi zbawienia” („Dominum et vivificantem”, 67).

Trwając więc na modlitwie jak Apostołowie razem z Maryją, Matką Jezusa, błagajmy nieustannie: „Niech zstąpi Duch Twój, o Panie, i odnowi oblicze ziemi!”. Powtarzajmy sercem wołanie św. Jana Pawła II na warszawskim pl. Zwycięstwa: „Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi! Tej ziemi!”.

Oprac. s. Gaudiosa Dobrska
CSDP

ISLAM W EUROPIE – PERSPEKTYWA CHRZEŚCJAŃSKA

Taki tytuł nosiła konferencja wygłoszona przez ks. prof. Jana Perszona w kościele pw. św. Michała Archanioła w Lipnicy. Tam na zaproszenie proboszcza ks. Andrzeja Jakielskiego miało miejsce kolejne „Spotkanie z Biblią”

TOMASZ STRUŻANOWSKI

Prelegent podkreślił, że liczące już niemal 1600 lat dzieje wzajemnych stosunków między chrześcijaństwem a islamem z reguły nacechowane były konfrontacją i agresją, choć nie brakowało też przejawów pokojowego współistnienia. W XVI i XVII wieku chrześcijańska Europa, budująca zręby swej cywilizacji, opierając się na Ewangelii, z najwyższym trudem powstrzymała turecką ekspansję, której celem było zapanowanie islamu na Starym Kontynencie. Następne stulecia, a zwłaszcza II połowa XX wieku, całkowicie odmieniły religijne oblicze Europy.

Laicyzacja

Poszczególne państwa europejskie weszły na drogę sekularyzacji prowadzącą do wyrugowania Ewangelii z życia publicznego. Całe narody, niegdyś chrześcijańskie, uległy laicyzacji, stając się de facto społecznościami ludzi niewierzących, pogrążonych w duchowej pustce. Wśród takich społeczeństw w minionych dziesięcioleciach zaczęli się osiedlać muzułmanie – przybysze z byłych kolonii oraz gastarbeiterzy – tania siła robocza, mająca wesprzeć dynamicznie rozwijającą się zachodnioeuropejskie gospodarki. W efekcie w takich krajach jak Francja, Niemcy czy Belgia pojawiły się liczne muzułmańskie mniejszości narodowe. Rządy tych państw

zastosowały wobec nich politykę multikulturowości, licząc na to, iż europejscy wyznawcy islamu stopniowo „przekształcą się” w muzułmańskich, respektujących zasady demokracji Niemców, Francuzów i Belgów, co okazało się naiwną mrzonką.

Co dalej?

Kilka lat temu na skutek wojen i zamieszek, które – nie bez udziału państw zachodnich – ogarnęły szereg krajów arabskich (Irak, Egipt, Libię, Somalię, Jemen) rozpoczął się masowy napływ muzułmanów do Europy. Tylko część z nich można uznać za uchodźców wojennych. Większość przybywa do Europy z powodów ekonomicznych, szukając poprawy warunków życia. Są jednak wśród nich i terroryści, reprezentujący radykalne odłamy islamu (m.in. Państwo Islamskie), których celem jest zdestabilizowanie życia publicznego w przyjmujących je krajach. To ich dziełem były niedawne krwawe zamachy w Paryżu i Brukseli.

Jeszcze do niedawna państwa zachodnioeuropejskie (zwłaszcza Niemcy) lansowały politykę „szeroko otwartych drzwi”, nie stawiając praktycznie żadnej tamy milionom imigrantów. Usiłowały przy tym w imię „europejskiej solidarności” narzucać innym krajom, w tym Polsce, przyjmowanie „uchodźców”, piętnując opór wobec takich pomysłów jako

Ks. prof. Jan Perszon

Wojciech Dembek

przejaw ksenofobii i nietolerancji. Dopiero w ostatnich miesiącach nastąpiło swoiste otrzeźwienie. Obecnie już nawet rządy takich krajów, jak: Niemcy, Francja, Szwecja, Austria czy Dania otwarcie przyznają, że należy postawić tamę niekontrolowanemu napływowi imigrantów. Czy jednak przypadkiem nie jest już za późno?

Obudzić wiarę

Współczesnych Europejczyków, w przeciwieństwie do rodzin muzułmańskich, charakteryzuje m.in. niechęć do posiadania potomstwa. Jak twierdzi ks. prof. Perszon, „dane demograficzne są nieubłagane: realną, nieodległą czasowo perspektywą jest stopniowa islamizacja Europy, aż do

wprowadzenia szariatu włącznie. To oznacza, że takie pojęcia, jak demokracja, wola większości, prawa człowieka, wolność wyrażania poglądów odejdą do lamusa. Życie publiczne zostanie oparte na Koranie. Owszem, być może chrześcijanom będzie wolno wyznawać swoją wiarę, ale będą musieli z tego tytułu płać wielokrotnie wyższe podatki, a publiczne wyznawanie wiary będzie zabronione. Stanie się tak, ponieważ chrześcijanom, w tym konkretnie nam, brakuje żywej wiary – publicznego wyznawania Chrystusa i wierności Ewangelii. Postchrześcijańska, obojętna religijnie Europa przegrywa z wyznawcami islamu poważnie traktującymi swą religię”. Konferencja odbyła się 24 kwietnia.

Aktu intronizacji dokonuje proboszcz ks. kan. Wojciech Kiedrowicz wraz z duszpasterzami

„Odpowiadając na miłość Twego Boskiego Serca, wyznaję: Jezu, jesteś Królem! Jezu, jesteś moim Królem! Daj mi poznać wolę Twoją, Panie! Oto jestem!”
Tymi słowami wierni parafii pw. św. Jakuba w Toruniu dokonali intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w swojej parafii

ODDAĆ MU TRON W SWYM SERCU

TOMASZ STRUŻANOWSKI

Uroczystość intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa odbyła się 27 kwietnia w kościele pw. św. Jakuba w Toruniu. Eucharystii, w trakcie której został dokonany akt intronizacji, przewodniczył bp Józef Szamocki.

W Polsce

Na terenie Polski istnieje ponad 400 parafialnych wspólnot dla intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, które są obecne w 36 diecezjach. Pierwsza wspólnota, uznawana przez pozostałe za macierzystą, powstała w 1995 r. w Krakowie. Wspólnota ta, kierowana przez animatorkę krajową Ewę Nosiadek, koordynuje formację i działalność wszystkich pozostałych. Wspólnoty intronizacyjne powstają za zgodą i pod opieką księży proboszczów, skupiają wyłącznie mieszkańców

danej parafii. Liczą minimum 10 członków, którzy raz w tygodniu uczestniczą w przynajmniej godzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu, prowadząc modlitwę uwielbienia, przeproszenia, dziękczynienia i prośby. Wynagradzają w niej za grzechy świata i swoje własne, prosząc o potrzebne łaski. Raz w miesiącu członkowie wspólnoty odbywają spotkania formacyjne, podczas których rozważają Słowo Boże i zgłębiają nauczanie Kościoła. Ponadto służą pomocą proboszczowi, wspierając go we wszelkich potrzebnych pracach na rzecz parafii.

W diecezji

W naszej diecezji jak dotąd powstało siedem wspólnot intronizacyjnych: trzy w Toruniu, dwie w Brodnicy oraz po jednej w Nowym Mieście Lubawskim i Grudziądzu. Akty intronizacji zostały przeprowadzone w parafiach pw. św. Katarzyny i Jezusa Miłosiernego w Brodnicy (2010 r.), Chrystusa Króla (2007 r.) oraz św. Jakuba w Toruniu (2016 r.).

W parafii

Podczas uroczystości intronizacyjnej w parafii pw. św. Jakuba aktu intronizacji dokonało trzynaście delegacji, reprezentujących tutejsze stany, środowiska i instytucje: kapłani, przedstawiciele samorządu i instytucji państwowych, reprezentanci zakładów pracy, rzemieślników, handlowców, służby zdrowia, ludzi chorych i emerytów, przedstawiciele świata kultury i sztuki, pracowników oświaty,

służby liturgicznej, młodzieży ponadgimnazjalnej, rodzin oraz wspólnot kościelnych.

Uroczystość poprzedziły 4-dniowe rekolekcje, które poprowadził redemptorysta o. Andrzej Zając. Przybliżył on sens intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, która polega na postawieniu Chrystusa na pierwszym miejscu w swoim życiu, w każdej jego dziedzinie. Intronizacja to publiczne wyznanie, że jest On dla nas Kimś najważniejszym, że zajmuje „tron” w naszym sercu. Poprzez intronizację zobowiązujemy się do dawania o Nim dobrego świadectwa, budowania Jego królestwa w swoim życiu osobistym, rodzinnym i społecznym, a także do wynagradzania Bożemu Sercu za grzechy własne i tych, wśród których żyjemy.

Uroczystość w parafii pw. św. Jakuba stanowiła owoc starań tamtejszej Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa. Powstała ona w listopadzie 2010 r. i obecnie tworzy ją 27 osób na czele z animatorem Ireneuszem Chojnackim. Jej członkowie w ramach przygotowań do intronizacji m.in. odwiedzili wszystkie instytucje i placówki znajdujące się na terenie parafii, zachęcając do włączenia się w to dzieło. Jak podkreślają, spotkali się z najróżniejszymi reakcjami: od życzliwych, wręcz entuzjastycznych po przykre, wyrażające obojętność wobec Chrystusa i niechęć do Kościoła. Swoją modlitwą, kierowaną podczas cotygodniowych adoracji Najświętszego Sakramentu (w każdą sobotę w godzinach 9-10), obejmują wszystkich, którzy mieszkają i pracują w ich parafii.

Członkowie Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa z parafii pw. św. Jakuba w Toruniu

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (116A)

ZASŁUŻONY DLA DIECEZJI I GRUDZIĄDZA ^(I)

Sekretarz biskupa chełmińskiego, duszpasterz kilku parafii, szczególnie zasłużył się dla Grudziądza jako opiekun stowarzyszeń, uczestnik życia religijnego i społecznego miasta, twórca parafii Mariackiej i proboszcz fary

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Antoni Pastwa urodził się 2 października 1898 r. w Klaskawie w parafii pw. św. Marii Magdaleny w Czersku w Borach Tucholskich. Droga jego kształcenia rozpoczęła w szkole powszechnej w rodzinnej wsi, a zakończona doktoratem na Uniwersytecie Warszawskim była kręta i pełna przeszkód. W 1911 r. rodzice, Józef i Salomea z Sisackich, posłali go do gimnazjum pallotyńskiego w dalekich Wadowicach. Tam zastała go wojna „wszechświatowa”. W 1915 r. zamieszkał bliżej domu, w Pelplinie, jako uczeń Collegium Marianum, a po jego ukończeniu w 1917 r. – w Chojnicach, gdzie przygotowywał się do matury w gimnazjum. W tym samym roku zamiast stanąć przed komisją egzaminacyjną został postawiony przed inną, poborową i został wcielony do wojska pruskiego. Po przeszkoleniu w Malborku został wysłany na front francuski, na którym walczył do końca wojny. Egzamin dojrzałości zdał dopiero w 1919 r. w gimnazjum klasycznym w Gdańsku. Rok później znowu ubrał mundur wojskowy, aby bronić Polski przed bolszewikami. Latem 1920 r. służył jako ochotnik w 16. Pułku Artylerii w Grudziądzu, a jesienią wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie.

Przy bp. Okoniewskim

Święcenia kapłańskie otrzymał w gronie 25 diakonów 14 czerwca 1924 r.; 3 dni później odprawił prymicje w rodzinnej

**Ks. Antoni Pastwa (1898 – 1939)
z bp. Stanisławem W. Okoniewskim**

parafii w Czersku. Posługę rozpoczął wikariatem w parafii pw. św. Mikołaja w Grudziądzu, skąd po roku został skierowany do Pelplina jako wikariusz tumski i nauczyciel w Collegium Marianum. W stolicy diecezji zaangażował się w pracę z młodymi ludźmi jako patron Katolickiego Związku Młodzieży Polskiej, z żalem żegnany w listopadzie 1926 r., gdy nowy biskup chełmiński Stanisław Wojciech Okoniewski, mianował go swoim kapłanem sekretarzem. U boku ordynariusza diecezji pracował przez 3 lata, jednocześnie pełniąc obowiązki notariusza sądu biskupiego i spowiednika nadzwyczajnego alumnów. W listopadzie 1929 r. został przyjęty „do

grona obywateli akademickich Uniwersytetu Warszawskiego” jako student na Wydziale Teologii Katolickiej. W czerwcu 1932 r. został magistrem, a w październiku asystentem przy Katedrze Seminarium Prawa Kanonicznego. 10 lutego 1933 r. uzyskał doktorat na podstawie dysertacji „Przeszkoda małżeńska zbrodni w prawie kanonicznym”. Kilka dni później został skierowany do pracy duszpasterskiej najpierw jako wikariusz w Błędowie (w dekanacie wąbrzeskim), a z początkiem lipca w parafii Świętojańskiej w Toruniu.

Parafia w Grudziądzu

1 sierpnia 1934 r. otrzymał nominację na proboszczą nowej parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu. Tym samym, kładąc podwaliny pod nowy ośrodek duszpasterski, „krzewiąc bujne życie religijne”, („Goniec Nadwiślański”, 5 lipca 1936 r.) rozpoczął najbardziej płodny w dokonania okres w swoim krótkim życiu. Zaczęciem kościoła parafialnego była dawna sala widowiskowo-sportowa przerobiona na kaplicę, której uroczyste poświęcenie odbyło się w święto patronalne parafii. Była to wielka manifestacja katolicka z udziałem m.in. bp. Konstantyna Dominika i proboszczą parafii farniej ks. prał. Bolesława Partyki, dawnego pelplińskiego współpracownika ks. Pastwy. Jego zaś czekał trud adaptacji budynku i tworzenia wspólnoty parafialnej, także organizacji mających

zaangażować świeckich w życie Kościoła: Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej i Żeńskiej, Katolickiego Stowarzyszenia Mężów, charytatywnego Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo. Specyfiką parafii obejmującej m.in. tereny dworca kolejowego było otoczenie opieką rodzin pracowników kolei, dlatego powołał Bractwo Kolejarzy pod opieką św. Józefa (więcej: Marek Prabucki, „Jubileusz parafii Mariackiej w Grudziądzu”, „Głos z Torunia” nr 32/2014). Kiedy w czerwcu 1936 r. bp Okoniewski powierzył ks. Pastwie parafię farną pw. św. Mikołaja, parafianie „zgotowali mu serdeczne i żałobne pożegnanie” („Goniec Nadwiślański”, 5 lipca 1936 r.), on zaś prosił, „aby popierali go swymi modlitwami na nowym, trudniejszym stanowisku przy farze”.

ciąg dalszy za tydzień

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85